

Modstrid dermed, naar jeg ikke vilde være med nu, thi det paagældende Forslag indeholdt nogen Brændselhjælp. Den højtærede Minister talte ogsaa i stærkt agitatoriske Vendinger om selve Aldersrenteloven, og jeg fik det Indtryk, at den højtærede Minister slet ikke havde opdaget, at de økonomiske Forhold her i Landet er stærkt forrykkede, siden Aldersrenteloven sidst blev behandlet. Hvis Ministeren eller Ministeriet i det hele taget ikke endnu har opdaget dette — hvad adskilligt tyder paa —, er det paa Tide, at de gør sig klart, at de økonomiske Forhold er forrykket i en saadan Grad, at man maa tage sig det ad notam, naar man forhandler om Udgiftslove, der paalægger det danske Samfund og Skatteyderne Byrder.

Jeg vil gerne bringe det ærede Medlem Hr. Lundberg en Tak for den indgaaende Redegørelse, han gav her for sit Arbejde. Jeg tror, at alle ærede Medlemmer og andre var klare over, hvad Formaal han har haft, da han gik til dette Møde, og at han har fremmet det saa godt, som han har kunnet. Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem har glemt at sige, at da selve Aldersrenteloven skulde vedtages, tog han den modige Stilling at sige „Stemmer ikke“. Derfor passer det heller ikke, naar det ærede Medlem siger, at Socialdemokratiet her paa Rigsdagen vil være Vogtere for Aldersrentenyderne. For Tiden har vi slet ingen Lov om Aldersrente, som det højtærede Regeringsparti har stemt for. Den Gang Aldersrenteloven vedtoges, var Partiets modige Stilling den, at dets Medlemmer undlod at stemme, og den Stilling er ikke ændret indtil nu, og i Øjeblikket har vi ingen Brændselslov. Hvis det ærede Medlem har glemt at oplyse om disse faktiske Forhold, vil jeg bede ham huske at gøre det, naar han atter skal holde Foredrag i denne Forening, som jeg meget vel forstaar, hvad han mener skal bruges til.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet havde Vanskelighed ved at finde Udtryk til at karakterisere mit Partis Stilling til den foreliggende Sag, og det kan jeg i og for sig godt forstaa, for det, han vilde, var at udtrykke Indignation over en Stilling, som er sagligt velbegrundet i hele den økonomiske Stilling, vort Samfund befinder sig i, og det hjælper ikke, at han paa denne Talerstol eller andre Steder forsøger paa at

lægge en Trusel i sine Ord. Nej, der maa en saglig Begrundelse til, og naar der foreligger en saglig Begrundelse, vil det ærede Medlem altid finde os rede til at yde Hjælp ikke blot til gamle, men ogsaa til syge og andre, der trænger til offentlig Hjælp, og han vil i hele vort Lands politiske Historie finde, at det slet ikke er hans Parti, der har Æren for den sociale Lovgivning, men at Venstre hele Vejen igennem har været villigt til at yde forsvarlig, og jeg kan sige, rundelig Understøttelse til alle de svage i vort Samfund.

Paa den anden Side tror jeg ogsaa, at det er paa høje Tid at blive klar over, hvad det er for en Tid, vi økonomisk set staar i, og forstaa, at hvis der overhovedet skal blive noget til nogen, maa man tage Reb i Sejlene og tage Hensyn til de nuværende Forhold. Det har man ikke gjort i denne Sag, heller ikke fra den højtærede Ministers Side, idet man kommer her og mener, at vi skulde have nøjagtig samme økonomiske Ydeevne, og at der skulde være Brug for det samme Antal Kroner nu, efter at Kronen er steget fra omkring 70 Ø. til næsten 100 Ø. Jeg tror, at man gør klogt i i Tide at gøre sig dette klart, for at det ikke skal gaa saaledes, at der ikke bliver Kroner at faa, thi da vil det nemlig først gaa ud over dem, som lider. Hvis man ikke har opdaget, at saadan ligger Forholdene, vil jeg henstille, at man gaar ud i Landet og taler med Folk fra det brede Lag i By og paa Land. Saa vil man opdage, at den Tale, jeg her holder, finder Genklang i Tusinder og Titusinder af Hjem.

Derfor maa vi fastholde vor Stilling, og jeg maa sige, at til Trods for, at saavel den højtærede Indenrigsminister som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har talt her igen, er der ikke kommet saadanne Ting frem, der kunde begrunde, at jeg skulde anbefale at stemme for Lovforslaget. Der maatte komme ganske andre Ting frem, hvis vi skulde kunne det.

Vesterager: Den højtærede Indenrigsminister vendte sig selvfølgelig mod det konservative Folkepartis Stilling og mente, at den Stilling, det havde indtaget, havde sin Begrundelse i, at vi har rejst rundt i Landet og fortalt Skatteyderne, hvor slet de var stillede. Jeg kan oplyse den højt-